

maatte føre til, at man kun vilde have en Kopskat, og den vilde jo ganske sikkert passe udmærket i det Kompleks af Skatter, som for den ærede Minister vilde staa som et Ideal; det undrer mig kun, at den ikke er bleven foreslaaet.

Den ærede Minister udtalte, at han ikke vilde indlade sig paa mine forskellige kritiske Bemærkninger lige over for det ærede Ministerium. Det forstaar jeg saa overmaade godt, thi efter min Overbevisning føler den ærede Minister selv, at Ministeriets Opræden i denne Skattesag slet ikke kan forsvares og allermindst kunne de Udtalelser, jeg fremkom med, imødegaaes med den lille Anekdote om den lille Hans, som den ærede Minister glædede os med. Det er jo en overordentlig let Maade at stille sig paa, at man, naar man har gjort Uret, naar man har handlet ilde, og den Fremgangsmaade, man har brugt, møder Harme, saa nøjes med at sige: Du er vred, du bruger stærke Ord, altsaa har du Uret. Det er en overordentlig let Maade at komme uden om Spørgsmaalet paa, men det er en Maade, hvorpaa man kun kommer uden om den Slags Spørgsmaal i den Stue, hvori den lille Hans og hans smaa Søskende pleje at opholde sig, men ikke paa den danske Rigsdag. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at de Udtalelser, som jeg fremsatte over for det ærede Ministerium i Fredags, kun vare et moderat og behersket, et meget moderat og meget behersket Udtryk for de Følelser, som bevægede mig, Følelser, som jeg er fuldt ud forvisset om, beherske ikke blot det store Flertal i dette Ting, men over de 3 Fjerdedele af den samlede Rigsdags Medlemmer og over de 3 Fjerdedele af hele den danske Befolkning. Vi have i Fortiden nogle Gange haft Ministerier, som have vakt en stærk Uvillie hos store Dele af Befolkningen, til Tider maaske stærkere endnu end den store Uvillie, der er imod det nuværende Ministerium, men vi have aldrig haft et Ministerium, mod hvilket den stærke Uvillie har strakt sig i saa vide Kredse i Befolkningen, som Tilfældet er med det ærede Ministerium, vi nu for Tiden have. Og jeg mener, at naar vi nu her forhandle denne Sag, som vi forhandle paa femte Samling, og se paa, hvilken Stilling dette ærede Ministerium deroverfor har taget, er det paa sin Plads og skal det siges, hvorledes vi opfatte dette ærede Ministerium.

Den ærede Minister har vistnok fuldstændig Ret i, at det i en kommende Samling vil kunne blive vanskeligere for os at

naa til noget Resultat med det andet høje Ting end i denne. Naar først det ærede Ministeriums Gerning gennem denne Samling, har sat sin Frugt i Splittelse og Forstyrrelse af den Enighed, vi var paa Veje til at opnaa, vil det selvfølgelig falde meget lettere i senere Samlinger, at de to Ting ikke ville kunne komme til et overensstemmende Resultat. Men netop derfor var det ogsaa, jeg i Fredags udtalte som min Formening, at det ærede Ministeriums Skyldighed gik ud paa, hvis det skulde vise sig, at den Tid, som maatte blive Fællesudvalget leynet, vilde blive for kort til at lave Skattelove, som maaske skulde gælde det næste hundrede Aar for den hele Befolkning, maatte det være Ministeriets ligefremme Skyldighed at foranledige, at Rigsdagen blev indkaldt paa ny efter de kommende Valg for at forsøge, om man ikke skulde kunne naa at blive færdige. Den ærede Minister svarede ikke paa dette Punkt. Jeg vil føje til, at den ærede Minister ikke behøver at frygte for, at vi, naar vi fik en Forsikring om, at vi ville blive indkaldte efter Valgene, i mindre Grad skulde stræbe efter at komme til et Resultat nu gennem Fællesudvalget, thi efter at vi først forrige Vinter have siddet og tumlet med Toldlov, Brændevinslov og direkte Skatter, siden siddet Sommeren igennem i Skattekommissionen og derefter siddet denne Vinter igennem, er der intet fristende i at komme til at sidde her ind paa Sommeren — navnlig sammen med det ærede Ministerium. Saa den ærede Minister behøver ikke at frygte for, at et saadant Tilsagn fra hans Side skulde bevirke at man i et Fællesudvalg ikke skyndte sig saa meget som ellers, men det, at et saadant Tilsagn forelaa, vilde lette Fællesudvalgets Arbejde i en meget betydelig Grad, fordi man vilde i langt større Ro kunne disponere over den Tid, som var til Raadighed. Jeg venter nu ikke, at den ærede Minister skal give et saadant Tilsagn, naar han ikke allerede har givet det. Naar den ærede Minister eller den ærede Konseilspræsident ikke vil give et saadant Tilsagn, er det kun fuldkommen i Traad med det ærede Ministeriums Holdning i denne Skattesag.

Lige over for min virkelig ganske oprigtige Glæde over, at vi, naar vi komme til et Fællesudvalg, endelig i denne Sag ere fuldstændig i Fred for det ærede Ministerium, bemærkede den ærede Minister, at jeg dog ikke maatte overse, at der var 3 Lovgivningsfaktorer. Dertil vil jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke et eneste Øje-